

ds. J. de Bruin, preek over Zondag 41 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op zondag 8 september 2024.

Votum en groet

Zingen: Psalm 128:2:

Uw echtvriendin zal bloeien,
Gelijk een wijnstok tiert,
Die, vruchtrijk onder 't groeien,
Uw huismuur dekt en siert.
Niets zal uw welvaart stuiten;
Uw kroost zal blij en fris,
Als groen' olijvenspruiten,
Versieren uwen dis.

Schriftlezing: 1 Korinthe 6:10-20:

10 Dwaalt niet: noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven.

11 En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in den Naam van den Heere Jezus en door den Geest onzes Gods.

12 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal onder de macht van geen mij laten brengen.

13 De spijszen zijn voor den buik, en de buik is voor de spijszen; maar God zal beide dezen en die tenietdoen. Doch het lichaam is niet voor de hoererij, maar voor den Heere, en de Heere voor het lichaam.

14 En God heeft ook den Heere opgewekt, en zal ons opwekken door Zijn kracht.

15 Weet gij niet dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan de leden van Christus nemen en maken ze leden ener hoer? Dat zij verre.

16 Of weet gij niet dat die de hoer aanhangt, één lichaam met haar is? Want die twee, zegt Hij, zullen tot één vlees wezen.

17 Maar die den Heere aanhangt, is één geest met Hem.

18 Vliedt de hoererij. Alle zonde die de mens doet, is buiten het lichaam; maar die hoererij bedrijft, die zondigt tegen zijn eigen lichaam.

19 Of weet gij niet dat ulieder lichaam een tempel is des Heiligen Geestes, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

20 Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

Zingen: Psalm 19:6:

6 Dus krijg ik van mijn plicht,
O God, een klaar bericht.
Wat is 't vooruitzicht schoon!

Hij die op U vertrouwt,
Uw wetten onderhoudt,
Vindt daarin groten loon.
Maar, Heer', wie is de man
Die, op 't nauwkeurigst, kan
Zijn dwalingen doorgronden?
O bron van 't hoogste goed,
Was, reinig mijn gemoed
Van mijn verborgen zonden.

Lezen: 12 artikelen des geloofs:

1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des Hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten Hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijke Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus, Zondag 41, vraag en antwoord 108 t/m 109:

Vraag 108 Wat leert ons het zevende gebod?

Antw. Dat alle onkuisheid van God vervloekt is, en dat wij daarom, haar van harte vijand zijnde, kuis en ingetogen leven moeten, hetzij in den heiligen huwelijken staat of daarbuiten.

Vraag 109 Verbiedt God in dit gebod niet meer dan echtbreken en dergelijke schandelijkheden?

Antw. Dewijl ons lichaam en ziel tempelen des Heiligen Geestes zijn, zo wil Hij, dat wij ze beide zuiver en heilig bewaren; daarom verbiedt Hij alle onkuisde daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten, en wat den mens daartoe trekken kan.

Gebed.

Zingen: Psalm 45:5 en 6:

Vers 5:

Men ziet U blij, in statelijke reien,
Door docht'ren zelfs van koningen geleiën;
De koningin staat aan Uw rechterhand

In 't fijnste goud van Ofirs mijnrijk land.
O dochter, hoor, en zie, en neig uw oren;
Verlaat, vergeet, wat ooit u kon bekoren,
Uws vaders huis, uw volk, en wat voorheen
U dierbaar en beminnenswaardig scheen.

Vers 6:

Dan zal de Vorst van al uw schoon getuigen;
Hij is uw Heer', dies moet g' u voor Hem buigen;
'k Zie Tyrus dan, die rijke wereldstad,
U hulde doen, en off'ren schat op schat.
De koningstelg, die Hij Zijn bruid wil noemen,
Is meest om haar inwendig schoon te roemen;
't Borduursel is, naar vorstelijsen staat,
Van louter goud gewerkt in 't praalgewaad.

Na het amen van de prediking zingen wij Psalm 18 vers 8.

Geliefde gemeente, de stad Korinthe was destijds een zeer grote stad, toen de Heere daar begon te werken in de tijd van het Nieuwe Testament. Er woonden meer dan 600.000 inwoners. Deze stad stond bekend als een stad met een zeer losbandig leven. Dat wil zeggen dat er in die stad heel veel prostituees waren die ook druk werden bezocht. De naam Korinthe is afgeleid van een Grieks werkwoord dat betekent: Leven als een Korinthiër.

In de dagen van Paulus was dat een veelgebruikte uitdrukking. Als iemand leefde in de zonde tegen het zevende gebod dan had hij een leven als een Korinthiër. Welnu, temidden van die goddeloze en zedeloze stad had de Heere Zijn gemeente. Daar werkte Hij krachtig door Woord en Geest en kwamen er zondaren tot bekering en geloof. Zondaren die voor hun bekering ook geleefd hebben in de zonde tegen het zevende gebod. Maar zondaren die door genade mochten breken met die zonden en met een verbroken en verslagen hart hun zonden oprecht mochten belijden voor de alwetende God.

Zondaren die met David in het stof terechtkwamen en smeekten: Ai, was mij wel van ongerechtigheid, mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden, zie mijn berouw, hoor hoe een boet'ling pleit en reinig mij van al mijn vuile zonden (Ps. 51:1b ber.). Zondaren in de stad Korinthe die hoorden van het bloed van Christus. Zondaren die begerig werden gemaakt naar dat bloed om nou juist in dat bloed gereinigd te worden van al die zonden. Ja, zondaren die werkelijk gewassen werden. Zondaren waarvan Paulus kon getuigen: *'En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in den Naam van den Heere Jezus en door den Geest onzes Gods'* (1Kor. 6:11). Wat een wonderen zijn daar gebeurd in de stad Korinthe. Maar die ware gelovigen in de stad Korinthe, die wellicht ook in die zedeloosheid hebben geleefd, waren met de grote genade die de Heere hen gaf niet verlost van de oude mens.

Zij kregen juist te strijden met het zondige vlees en ze hebben het ervaren hoe die oude zonden, ook tegen het zevende gebod, weer zo levendig kunnen worden. Juist hier vanbinnen als het gaat om de gedachten en als het gaat om de boze lusten van het vlees. Dat wist Paulus wel en daarom ging hij daar op in op een pastorale wijze en wist ook wat de gelovigen nodig hadden in het licht van het zevende gebod.

En hij schrijft het zo liefdevol en eerlijk en ernstig: *'Vliedt de hoererij. Alle zonde die de mens doet, is buiten het lichaam; maar die hoererij bedrijft, die zondigt tegen zijn eigen lichaam. Of weet gij niet dat ulieder lichaam een tempel is des Heiligen Geestes, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn'* (1 Kor. 6:18-20). Kijk, en in dat licht komt het zevende gebod ook terug in het stuk van de dankbaarheid.

En zo willen wij deze middag dan gaan luisteren naar de diepe betekenis van het zevende gebod.

We schrijven als thema boven de prediking: 'Gij zult niet echtbreken.'

We staan stil bij drie gedachten:

1. De heilige huwelijksband.
2. Een vuile bron van wanbedrijven.
3. Een reine tempel van de Heilige Geest.

1. De heilige huwelijksband

Gemeente, wij zijn gekomen bij het zevende gebod van de wet des Heeren: *'Gij zult niet echtbreken.'* En gemeente, willen wij de diepe geestelijke betekenis van dit gebod verstaan, dan gaan we deze middag eerst zitten aan de voeten van de Heere Jezus, om te luisteren naar wat Hij over het zevende gebod heeft gezegd. Als Hij spreekt, doet Hij dat als de hoogste Profeet en Leraar van Zijn kerk. Toen Hij hier op aarde was, kwamen op een dag een aantal Farizeeën bij Hem met een vraag: Mag men om allerlei oorzaken een huwelijk ontbinden?

Wat gaf de Heere Jezus daarop voor antwoord? Hij zei niet direct ja, Hij zei niet direct nee, maar als de Opperste Wijsheid ging Hij terug naar de schepping. Luister maar naar Zijn antwoord in Mattheüs 19:4-6: *'Doch Hij antwoordende zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij hen gemaakt heeft man en vrouw? En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn? Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheid de mens niet.'* Nu worden wij geroepen om deze middag stil te staan bij de diepe betekenis van het zevende gebod. Willen wij dat doen, dan volgen we het onderwijs van de Heere Jezus en gaan we terug naar de schepping.

Naar de zesde scheppingsdag, waar de Heere God de mens geschapen heeft. Hoe heeft de grote Schepper aller dingen dat gedaan? We kunnen het lezen in Genesis 1:27: *'En God schiep den mens naar Zijn beeld, naar het beeld Gods schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.'* Het eerste wat hier zo wonderlijk en duidelijk naar boven komt, zijn de woorden die de Heere in het Hebreeuws heeft gebruikt. Die woorden zijn terecht vertaald met 'man en vrouw', maar kunnen vanuit het Hebreeuws ook vertaald worden als 'mannelijk en vrouwelijk'.

God schiep dus twee soorten mensen. Deze twee mensen waren niet neutraal; zij konden zelf niet bepalen of zij mannelijk of vrouwelijk wilden zijn, of wat er in deze dagen allemaal wordt bedacht. LHBTQIA met een plusje erachter. Ik weet niet wat er nog meer gaat volgen, maar zo is het niet. God schiep twee soorten mensen: De één is mannelijk en de ander is vrouwelijk, en meer niet. Dat was een duidelijk, zichtbaar en merkbaar onderscheid tussen Adam en Eva. Er was een geslachtelijk verschil.

Gemeente, het is goed om daar allereerst bij stil te staan in het licht van het zevende gebod. Dat verschil was allereerst lichamelijk zichtbaar. Ik heb het op catechisatie ook weleens zo uitgelegd: Eigenlijk is de schepping van de mens iets heel bijzonders. Bij alle andere dingen heeft de Heere gesproken, zoals op de eerste dag: *'Er zij licht.'* Maar dat vinden we niet bij de schepping van de mens. Er staat dat de Heere de mens formeerde uit het stof der aarde. Letterlijk staat er dat de Heere een mens boetseerde. Dus de Heere God – en wij weten vanuit de Schrift dat de Vader door middel van de Heere Jezus alles gemaakt heeft – is als het ware uit de hemel naar de aarde is gekomen en heeft uit het stof van de aarde een man gemaakt.

Sta daar eens bij stil, jongelui, gemeente. Die Goddelijke handen maakten uit het stof van de aarde een mens, die Hij mannelijk noemde, dus met een mannelijk geslachtsdeel. Dat hebben de handen van God gedaan. En toen de Heere later uit de rib van Adam Eva maakte en hetzelfde stof gebruikte, was het ook een mens, maar het lichaam was anders dan dat van Adam. Dat kon uw zien aan het bovenlichaam en aan het onderlichaam. Dat hebben de handen van God gedaan. Die handen van God hebben die mens zo kunstig gemaakt, mannelijk en vrouwelijk, dat ze niet alleen bij elkaar pasten, maar ook in elkaar. Dat hebben de handen van God gedaan.

Dat verschil tussen mannelijk en vrouwelijk was niet alleen zichtbaar als het gaat om het lichaam, maar ook innerlijk was er een verschil. Calvijn heeft ergens gezegd: de man is slechts de helft van de vrouw. Nou, daar is Adam ook achter gekomen, jongens en meisjes. Jullie weten wel dat toen Adam geschapen was, hij eerst een poosje alleen was. Toen kreeg hij van de Heere God een opdracht om alle dieren een naam te geven. Terwijl hij daarmee bezig was, viel het hem op dat al die dieren samen waren, een mannetje en een vrouwtje. Toen ontdekte hij: voor de mens, voor Adam, vond hij geen hulp die als tegenover hem was. Er werd nog iets gemist in de schepping van de mens, maar het kwam er wel.

Want Eva is geschapen uit de rib van Adam. Eva was als het ware de andere helft van de mens, de beelddrager van God. Zo vormden Adam en Eva samen de mens voor God. Adam met zijn innerlijke mannelijke eigenschappen, die Eva weer niet had, en Eva met haar innerlijke vrouwelijke eigenschappen, die Adam weer niet had. Maar zo vormden ze samen een eenheid, een eenheid als beelddrager voor het aangezicht van God.

Dus naar lichaam en ziel waren Adam en Eva wonderlijk onderscheiden gemaakt door de Heere, maar zo dat ze helemaal voor elkaar bestemd waren. Zij mochten elkaar aanvullen in het dienen, loven en prijzen van de Heere hun Schepper, Die ook hun Vader was. Het is de Heere God Zelf geweest Die daar in het Paradijs het eerste huwelijk heeft gesloten. Want het was de Heere Die Eva bracht tot Adam om ze samen aan elkaar te verbinden, zodat ze één mochten zijn, zowel lichamelijk als geestelijk. En zie, dan kom ik weer terug bij het onderwijs van de Heere Jezus: *'Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.'*

Ja, gemeente, nu is het huwelijk, door Gods algemene goedheid, nog een van de twee paradijsbloemen die de Heere heeft gelaten. Enerzijds het huwelijk en anderzijds de sabbat. Dat huwelijk heeft de Heere gelaten na de diepe val in het paradijs. Daarom mogen we dat huwelijk een genadeweldaad noemen. Want het heeft de Heere goed gedacht om niet alle mensen te maken zoals Hij Adam en Eva in het paradijs gemaakt heeft. Maar het heeft God behaagd om in de weg van de geslachtsgemeenschap een nageslacht voort te brengen, om in de tere liefdesgemeenschap en in het tere liefdesleven tussen een man en een vrouw kinderen te verwekken.

Al heeft de Heere Zelf dat seksuele leven in de schepping gelegd, toch blijft het Zijn werk tot op vandaag toe dat een vrouw in verwachting kan raken en kinderen mag voortbrengen. Het is ook vandaag nog zo dat het de Heere de Schepper van alle dingen is, Die de baarmoeder opent, zodat Hij zorgt voor de vrucht des buiks. In Psalm 127:3 lees ik: *'Zie, de kinderen zijn een erfdeel des HEEREN; des buiks vrucht is een beloning.'*

Wat een zegen als dat in het huwelijksleven ervaren mag worden. En tegelijkertijd, wat kan daar ook een pijn en een verdriet zijn, waarom-vragen en gevoelens van vernedering en nutteloosheid zo bij tijden, als de Heere de baarmoeder toesluit en het huwelijksleven niet kroont met de kinderzegen. Het is de Heere alleen Die in deze weg genezing en vertroosting kan geven. Dat neemt niet weg dat het huwelijksleven een genadeweldaad is.

Maar ik zou er nog iets bij willen zeggen. Het huwelijksleven, wat de Heere gelaten heeft na onze diepe val in het paradijs, is ook een noodzakelijke weldaad. Want in de weg van het huwelijk, zo zei ik, worden mensen geboren naar Gods raad. In de weg van het huwelijk en de geslachtsgemeenschap is het ganse menselijke geslacht ontstaan en is de wereld vervuld geraakt met mensen.

Uit dat ganse menselijke geslacht, wat op deze wijze is voortgekomen, vergaart God Zijn kerk. Wat maakt dat de geslachtsgemeenschap en het ontvangen van kinderen tot een diepe dimensie. Wat een zegen is het als vaders en moeders kinderen mogen voortbrengen, van wie het God behaagd heeft om ze zalig te maken. Als u het in uw eigen leven mag ondervinden: één keer geboren, dat is verloren; maar twee keer geboren, dat betekent natuurlijke geboorte en de wedergeboorte, dat is van eeuwigheid verkoren.

O, als uw dan gaat zien Gods wijs beleid en in welke weg Hij zorgt voor het menselijke geslacht – al ligt het verloren in schuld – om uit dat grote menselijke geslacht Zijn kerk te vergaderen en u mag weten een levend lid te mogen zijn van die ene kerk. Dan kunt u David bij tijden zo begrijpen en mag u wel eens met David in verwondering meezingen en hem bijvallen in Psalm 139:9:

Gij hebt wel niets Uw oog weerhoudt,
Mijn ongevormde klomp beschouwd;
Ja, Gij, Wiens wijsheid nimmer faalt,
Had mijn geboortestond bepaald;
Eer iets van mij begon te leven,
Was alles in Uw boek geschreven.

Kijk, gemeente, tegen deze achtergrond staat het zevende gebod. Het gaat in de eerste plaats om datgene wat de Heere gebiedt, en dat is het wettige, reine, godzalige huwelijksleven, waarin man en vrouw tot één vlees mogen zijn om zo kinderen te mogen voortbrengen tot eer van God. Wanneer is er nou sprake van een wettig, rein, godzalig huwelijksleven? Allereerst als het huwelijk tussen man en vrouw zo gesloten is dat man en vrouw vrijwillig zich aan elkaar wilden verbinden, met medeweten van hun ouders, indien zij nog in het leven zijn. Het is onmisbaar om over zo'n huwelijk Gods zegen te vragen in Gods huis. Ja, bij zo'n huwelijk hoort het ook dat er vóór dat huwelijk geen geslachtsgemeenschap heeft plaatsgevonden. Het is goed dat er voor zo'n huwelijk een verkeringstijd is. Dat is juist een periode om elkaar te leren kennen en tot de zekerheid te mogen komen om samen in een huwelijksleven verder te mogen trekken.

Wat is het eigenlijk ten diepste dan noodzakelijk voor een godzalig huwelijksleven, dat u als man, als vrouw, als jongen en meisjes de Heere mag vrezen. Dat geeft zo'n diepte aan uw huwelijksleven, dat geeft zo'n rijkdom. Hoor je dat, jongelui? Jongen, begeer jij ook een meisje dat de Heere vreest? Meisjes in ons midden, als de tijd aanbreekt dat je op zoek mag gaan en biddend mag zoeken om iemand te ontmoeten met wie je trouwen mag, wat is dan jouw eerste wens? Zijn uiterlijk? Dat speelt allemaal mee hoor. Maar is jouw eerste wens: Heere, mag ik een man die U vreest? Getrouwd in ons midden, mag zo uw huwelijksleven zijn? En als u niet tot een huwelijk gekomen bent of u bent op wat voor manier alleen komen te staan, mag dan uw leven een ingetogen leven, een rein leven zijn voor het aangezicht van God? Kijk, dat is nou de positieve kant van dit gebod. Laten we dat eerst maar eens benadrukken.

Maar tegelijkertijd moeten we deze middag ook eerlijk zijn. Als er één gebod is dat zo vunzig en vuil overtreden wordt, is het toch wel het zevende gebod. Wat een zonden zijn er op dit gebied niet ontstaan in het hart van een diepgevalle zondaar. En niet alleen binnen het huwelijk. Maar ook erbuiten, omdat ons hart een vuile bron geworden is van wanbedrijven. Wat dat betekent, gaan we in onze tweede gedachte overdenken.

2. Een vuile bron van wanbedrijven

Gemeente, als de onderwijzer aan zijn leerlingen de vraag stelt: Wat leert ons het zevende gebod? Dan gaat de leerling een antwoord geven. Het eerste wat hij zegt, is dat alle onkuisheid van God vervloekt is. Het is opvallend dat dit antwoord niet in de eerste plaats over echtscheiding spreekt, al klinkt dat in het gebod als eerste door: *'Gij zult niet echtbreken.'* Nee, dat doet de leerling niet op grond van Gods Woord. Hij spreekt over alle onkuisheid. Wat blijkt daaruit? Dat deze persoon de geestelijke diepte van het zevende gebod heeft leren verstaan en ontdekt. Hij heeft ontdekt dat in het hart van elke onreine zondaar allerlei onkuisheid woekert. Met dat ene woord 'alle onkuisheid' vat hij alle zonden tegen het zevende gebod samen.

Het is natuurlijk wel belangrijk, ook voor jullie jongens en meisjes en jongeren, dat je begrijpt wat onkuisheid betekent. Het is een woord dat wij niet zomaar in het dagelijkse leven gebruiken. Als je Gods Woord openslaat en je zou van begin tot eind de Bijbel gaan lezen en zoeken naar het woord 'onkuisheid', kom je het niet tegen. Maar wel het tegenovergestelde, namelijk het woordje 'kuis'. Wat betekent dat dan? Met name in het Nieuwe Testament kom je dit woord regelmatig tegen. Dan blijkt dat er in het Grieks twee verschillende woorden worden gebruikt die je voor 'kuis' kunt vertalen.

Het eerste woord betekent rein, heilig, zuiver. Het tweede woord betekent sterk. Als we dan het tegenovergestelde nemen van deze betekenis, weten we gelijk wat onkuisheid is. Dat is dus onrein, onheilig, onzuiver, zwak. Het is juist dit wat veel gebruikt wordt om de zonden tegen het zevende gebod aan te wijzen. Onkuis zijn wil zeggen: Een mens die vervuld is met verkeerde, zondige, seksuele gedachten en wellusten. Het wil zeggen: Toegeven aan zinnelijk genot. En zinnelijk genot betekent gevoelig genieten, jezelf strelen, je eigen gevoelens koesteren, je eigen ik.

Het is een egoïstisch genot. Daarmee zijn we bij de diepe betekenis van het woord 'onkuisheid'. Nou, gemeente, we staan vanmiddag voor de spiegel van de heilige wet van God. Zeg, jongelui, hoe vergaat het je in de puberteit? Ik weet ook wel wat er dan allemaal gaat gebeuren vanbinnen. Je gaat je eigen identiteit ontdekken. Je gaat je lichaamsveranderingen ontdekken en je gaat ontdekken dat er seksuele gevoelens geboren worden. Maar hoe ga je daarmee om? Kun je die bevredigen op een wijze die lijnrecht tegen de huwelijksinstelling van de Heere staat? Jonge mensen in ons midden die verkering mogen hebben, gaan jullie wel verstandig met elkaar om? Zullen jullie wachten met geslachtsgemeenschap voordat jullie getrouwd zijn?

Al kan het soms heel moeilijk zijn, laat jullie verkeringstijd ook een biddende periode mogen zijn om samen te bidden om dat reine te bewaren voor het huwelijksleven, zoals de Heere dat van jullie vraagt. En getrouwen in ons midden, zijn jullie op een zuivere wijze het huwelijksleven ingegaan? En naarmate uw huwelijksleven voortgaat, mag het een rein huwelijksleven zijn? Is uw bed nog steeds onbevlekt? Is het intieme leven van elkaar echt een leven van samen, om u aan elkaar te geven? Of speelt egoïsme een grote rol, dat u misschien aan de buitenkant vroom en netjes bent, maar achter de slaapkamerdeur bijna een beest bent? En als u alleen bent of alleen bent komen te staan, is uw leven dan vrij van alle onkuisheid?

Ook, en dat zeggen we heel teer, en we hebben het ook in het gebed al aangehaald: Als er sprake is van een andere geaardheid die in de puberteitsjaren ontdekt wordt en iemand in zo'n grote strijd terechtkomt, in grote nood en eenzaamheid en angst om erover te spreken, om dan staande te blijven en niet toe te geven aan onkuisheid. O, God verbiedt alle onkuisheid. Het is, zo zegt hier de onderwijzer, van God vervloekt. O, er is niet iets zo erg en zo verwoestend voor lichaam en ziel als zonde tegen het zevende gebod. Ook deze zonde, gemeente, kan God niet ongestraft laten. Ook op deze zonde komt Hij eenmaal terug. En wie van ons kan dan vrijuit gaan?

Want als we dan nog eens dieper afdalen naar de zonde tegen het zevende gebod, o gemeente, wat blijft er dan van ons over? De Heere verbiedt alle onkuise daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten en wat de mens ertoe trekken kan. Maar het is de roeping van mijn Zender om ook dit gebod scherp te prediken, opdat u niet alleen er last mee krijgt en u zich onbehaaglijk voelt, maar dat u werkelijk zondaar voor God zou worden. Dat u met de zonde tegen het zevende gebod uitgedreven wordt tot de Bloedfontein Christus, waar goddeloze, onreine zondaren welkom zijn. O, bid dan toch om de ontdekkende genade, bid om geloof, opdat u werkelijk gaat geloven hoe erg het met ons mensen geworden is.

Dan spreekt de leerling allereerst over onkuise daden. Wat zijn dat? Verkrachtingen binnen en buiten het huwelijk. Dat is overspel met een ander, dat is gaan naar een prostituee, dat is kijken naar pornofilms, dat is het plegen van incest, dat is het breken van een huwelijk om ongegronde redenen. En dan vervolgens de seksuele, onkuise gebaren. Petrus zegt in een van zijn zendbrieven dat de ogen vol zijn van overspel. Wat kunt u met uw ogen veel zeggen, wat kunt u met uw ogen veel doen, wat kunt u met uw ogen iemand verleiden, wat kunt u iemand met uw ogen brengen tot zondige gedachten. Wat kunnen uw ogen getrokken worden naar lichaamsdelen van een ander waar u helemaal niet naar kijken mag. Dat wordt met onkuise gebaren bedoeld. Maar er is meer dan dat. Wat denkt u van dansen, zoals de wereld dat doet? Dat u zo met allemaal mensen op en tussen elkaar staat en zo met dat dansen de ene meid aanraakt en het andere meisje aanraakt, wat dikwijls nog weleens leidt tot uiteindelijk samen in bed terechtkomen. Begin nooit aan dansen, want dat is een onkuis gebaar.

En er zitten er hier best wel veel die weleens een middelvinger opsteken. Zult u het nooit meer doen? Misschien bent u zich het helemaal niet bewust waar dat vandaan komt. Het komt uit de Griekse wereld, het is een heel oud gebaar. En wat wilde dat gebaar zeggen? Het werd gebruikt om homo-seksuele daden aan te duiden. Als dat de oorspronkelijke betekenis is, dan steekt u toch nooit uw middelvinger meer op? God komt erop terug. Nooit meer doen. Het is een vunzig teken, een vunzig gebaar.

En dan die onkuise woorden. In Efeze 5:4 waarschuwt Paulus voor zot geklap en gekkernij. De grondwoorden die daar gebruikt worden, doen ons denken aan grappen en schuine moppen die ook tegen het zevende gebod ingaan. Het gaat zo makkelijk, hè? Je zit op een verjaardag, het wordt wat later en je hebt het ene pilsje na het andere pilsje achterovergeslagen, en daar begint het. Die vunzige grappen, die opmerking op het randje, en iedereen snapt waar je heen wilt.

Of je gaat met een groep jongens op weg naar huis. Je hebt een lange dag gehad, en er komt zo'n filmpje binnen. Ja, je mag het eigenlijk niet zien, zo'n vies, vunzig filmpje, maar jij gaat het aan de anderen laten zien en een lol dat je dan hebt. Maar je overtreedt het zevende gebod. Op het moment dat je naar zo'n filmpje kijkt en het anderen laat zien, is het van God vervloekt. *'Geen vuile rede ga uit uw mond.'*

En dan die onkuise gedachten. Nou gaat u zich helemaal onbehaaglijk voelen, want die weet een ander niet, maar God wel. De Heere Jezus zegt er Zelf in de Bergrede over in Mattheüs 5:27-28: *'Gij hebt gehoord, dat van den ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel met haar gedaan in zijn hart.'* Ga vanmiddag uw gedachten eens na voor het heilig aangezicht van God. Dan blijft er niks van ons over. Wat zijn we vuile mensen, wat hebben we vieze gedachten. Hoeveel keer hebt u naar een vrouw gekeken en wat gebeurde er? God weet het. U ook?

Nu moet ik hier wel een kanttekening bij plaatsen, want het kan zijn dat mensen dat heel verkeerd begrijpen. Als de Heere Jezus zegt: *'Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel met haar gedaan in zijn hart'*, is het natuurlijk niet zo dat als je de leeftijd gaat bereiken dat je als jongen naar een meisje kijkt en een meisje naar een jongen kijkt, dat dat zonde is. Zeker niet. Dat is heel natuurlijk, dat je graag iemand zou willen vinden met wie je zou willen trouwen, van wie je zou kunnen houden, om samen het leven in te gaan.

Dat is de scheppingsgave van de Heere. Als je op deze wijze naar een meisje kijkt en als je op deze wijze naar een jongen kijkt, om met zo iemand verder te trekken, nee, dat wordt natuurlijk niet door die woorden van de Heere Jezus bedoeld. Als je dan gedachten over een meisje krijgt en gedachten over een jongen krijgt om die te begeren en verkering te mogen krijgen, dan is dat geen zonde.

Want de Heere heeft gezegd: *'Een man zal zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen; en die twee zullen tot één vlees zijn.'* Maar als het gaat om het begeren van bijvoorbeeld een vrouw van een ander, of u begeert iemand om uw seksuele lusten te kunnen bevredigen, ja, dan is het een zonde, dan is het een zondige, onkuise gedachte.

Wat kan een mens vol zijn met onkuise gedachten, gemeente, overdag en zelfs in de nacht. Waar droomt u over? Wie is er vrij van dergelijke gedachten? O gemeente, we staan er schuldig mee voor God. Niemand weet uw gedachten, maar de Heere wel. Er is nog iets te noemen vanuit de catechismus: De onkuise lusten. Daarmee gaat de leerling nog dieper. Dat zijn die verborgen lusten en driften vanuit ons zondig bestaan. Ook hier is wel weer een kanttekening te plaatsen. Dat is wel wat anders dan die geschapen hunkering, dat geschapen verlangen naar een vrouw of naar een man. Dat is ook wat anders dan dat je in een gezond, goed huwelijksleven naar elkaar verlangt. Dat wordt niet bedoeld met een onkuise lust. Maar vanwege ons zondige bestaan kunnen er vanuit ons boze vlees zondige, seksuele gevoelens, begeerten en driften bovenkomen die niet meer op de ander gericht zijn, maar op jezelf. Dat is ook door de Heere vervloekt.

En tenslotte is er nog iets. Zo al die zonden zijn genoemd, die echt werkelijkheden zijn, dan wordt er gesproken over datgene wat een mens daartoe trekken kan. Gemeente, ik roep u eens even op om met mij na te denken. Wat kan er nou zijn wat een mens kan trekken tot zonde tegen het zevende gebod? Wat kan er nou zijn dat ons, zondige mensen, kan prikkelen? Nou ja, al die beelden, hè, via de moderne media. Wat ziet u allemaal, waar kijkt u allemaal naar? Is het u ook al eens overkomen? U zit achter uw beeldscherm onschuldige dingen te doen, gewoon te werken, u moet wat opzoeken, en bliep, er komt van rechts zomaar iets in uw beeld. Uw had het niet moeten zien, en dan er gebeurt wat hè? En dan die films vol erotiek, wat kunnen die tot zonde prikkelen. Daar kijk u toch niet naar? U kijkt toch geen zondige films, gemeente? Want u valt in de zonde hoor! De duivel staat klaar om u in zijn strik te vangen. En al die zondige sites, Second Life, gruwelijk dat het bestaat. De billboards langs de kant van de weg, en dan de smerige bladen die te vinden zijn, en die prikkelende reclames die zo op de deurmat vallen. Moet u niet zeggen dat schaamte doorgeslagen is in schaamteloosheid?

En wat dacht u van onze kleding? Ach, dominee, gaat u het daar ook over hebben? Ja, toch wel! Want de Heere heeft de kleding gegeven om uw lichaam te bedekken. We zijn zo diep gevallen dat er maar iets bloots te zien is en er gebeurt wat vanbinnen. Wee degene die een ander prikkelt. Daarom moet u bedekken wat bedekt moet worden. Zul je daarom niet die strakke kleding kopen? Zul je daarom niet te blote kleding kopen? Want het is toch erg als je straks voor de rechterstoel staat en je moet horen: Meisjes, je hebt een man verleid tot zonde met je kleding. Ja, ik weet, dat is heel gevoelig en eigenlijk mag een dominee er niet zoveel meer van zeggen.

Maar hoe heb je de zomermaanden doorgebracht? Hoe heb je op het strand gelegen? Had je misschien bijna niks meer aan? Als op dat moment de bazuin van de archangel had geklonken en Jezus kwam terug en je lag zo op het strand? Zul je dat eens meenemen? Ik wil niet wettisch zijn, maar ik wil je zo graag bewaren voor de zonde, dat is het. De Heere heeft in Zijn goedheid kleding gegeven om je lichaam te bedekken, omdat er zoveel uit voortkomt. Word daar maar niet boos om, alsjeblieft, maar ik zeg het uit liefde namens mijn Zender.

Wat een zonde hè? Dan zitten we hier als walgelijke mensen hoor, ik ook! En dan kan de Heere maar één ding zeggen: Vervloekt, vervloekt. Of zit er hier een die vanbinnen schreeuwt en zegt: O God, zo is het. Doet U er niks van af Heere. Ik ben walgelijk, ik ben vies, ik ben onrein. Maar Heere, is ervoor zo één nog genade? Gelukkig wel. Dat gaan we in onze laatste gedachte overdenken.

3. Een reine tempel van de Heilige Geest

Gemeente, ik neem u even mee naar die overbekende geschiedenis. De gelijkenis van de verloren zoon. Ik wil die niet uitgebreid citeren, maar ik noem het omdat ik het zo'n bijzondere geschiedenis vind. Die verloren zoon heeft, zo zegt zijn oudere broer, zijn goed met hoeren doorgebracht. Die jongen kwam thuis, toch, en werd niet teruggestuurd. Maar hij heeft de ontfermende liefde en de bewogenheid van zijn vader ondervonden. Dat is het beeld dat God Zich wil ontfermen over een verloren, onreine zondaar. Maar hoe is dat nou mogelijk, gemeente? Hoe kan een zondaar die ook tegen het zevende gebod zo gezondigd heeft, hoe kan die nog zalig worden?

Dan neem ik u deze middag een ogenblik mee naar het begin van het Nieuwe Testament. Als we het Mattheüs-Evangelie openslaan en we zien hoe Mattheüs zijn Evangelie begint, dan is dat met een geslachtsregister. In dat geslachtsregister vindt u alle namen van de voorouders van de Heere Jezus, uit wie Hij naar Zijn menselijke natuur is voortgekomen. Dat wil zeggen dat Hij met al die mensen die daar beschreven staan één wilde worden. U zou als het ware boven Mattheüs 1 kunnen zetten: Vlees van mijn vlees en been van mijn gebeente. Nou, als we dat zo horen, dan zullen dat wel hele bijzondere personen zijn die we daar tegenkomen in dat geslachtsregister. Want de Heere Jezus was toch het heilige Kind Jezus. Dan moet dat geslachtsregister toch bestaan uit heilige mensen?

Ach nee. Als u dan op u in laat werken wie u tegenkomt in dat geslachtsregister in het licht van het zevende gebod en u krijgt het te geloven hoe groot Zijn zondaarsliefde is, dan blijft er maar één plaats over en dat is wenend aan Zijn voeten. En dat u het uitroept: Heere Jezus, wat heeft U bewogen om uit zo'n geslacht te willen voortkomen? Wat heeft U bewogen om een Zoon te willen zijn van die mensen? Van wie dan? Juda en Thamar, die in de weg van incest Perez kregen. Rachab de hoer kom ik tegen, die haar lichaam verkocht heeft aan mannen in haar huis op de stadsmuur te Jericho. Ik kom daar Ruth de Moabitische tegen, een nazaat van Moab.

De zonde van Lot met zijn dochters. Ik kom daar David tegen, die overspel pleegde met Bathseba. Ik kom daar Salomo tegen, die duizend vrouwen had. Ik kom daar Manasse tegen, die zijn kinderen offerde aan de Moloch. En Jezus zegt: Vader, uit zo'n geslacht wil Ik voortkomen. Ik wil Mij één maken met die onkuise mensen. Daar wil Ik een Zoon van zijn. Zo heeft God de Vader Zijn Zoon tot zonde gemaakt en liet Zich al die vuile zonden door Zijn Vader toerekenen. En werd Hij vanwege de onkuisheid van Zijn kerk aan het kruis vervloekt. Daar hing Hij in Zijn naaktheid aan het vloekhout der schande beladen met al die zonden, ook van het zevende gebod, om een overtreder van de zonden te verlossen, om zo'n vieze zondaar te wassen in Zijn bloed. En wanneer krijgt dat nou waarde voor een zondaar? Als hij werkelijk leert zien in de spiegel van Gods wet. En wie dat mag doen, door de Geest van God geleid, die staat niet meer boven Rachab de hoer en die staat niet meer boven Juda en Thamar, maar die wordt een goddeloze zondaar voor God en die zegt: Heere, nou ben ik vervloekt vanwege al mijn onkuisheid.

We hebben kortgeleden gehoord van die zondares die aan Jezus' voeten stond. Nou, daar hebt u er zo een die ook zoveel tegen dit gebod gezondigd heeft. De Heere Jezus zei het toch: *'De zonden, die vele waren.'* Het deed haar nog dieper buigen, het deed haar nog dieper wenen. En wat een wonder als u zo aan Zijn voeten wordt gebracht, niet alleen vanwege de schuld die drukt, maar ook vanwege die begeerte om van die schuld verlost te mogen worden, om van uw zonden bevrijd te mogen worden. En die vrouw heeft het gekregen. We hebben het gehoord: Haar zonden werden vergeven vanwege het bloed dat Christus heeft gestort. Daar zullen nou allen terechtkomen die ontdekt worden aan de zonde tegen het zevende gebod, ja, tegen al de geboden. En ze zullen er niet één keer terechtkomen, maar steeds weer met hun schuld om in de wonden van Christus, om in het bloed van Christus, voor het eerst en steeds weer opnieuw vergeving te vinden.

Maar niet alleen daarom wordt Christus noodzakelijk, want Christus is ook de Bron van een kuis en een ingetogen leven. En wil een zondaar zo gaan leven als Christus heeft geleefd, dan moet die eerst van geestelijk dood geestelijk levend gemaakt worden, om een tempel van de Heilige Geest te mogen worden. Als u dat mag worden door genade, gemeente, dan komt dat openbaar. Dan komt er een breuk met de zonde. U ziet dat zo mooi geïllustreerd in het leven van Rachab de hoer. Zolang ze nog in zonde leefde, hing dat rode koord uit haar raam en kon iedereen in de stad zien: Daar woont een hoer, daar kunt u zich uitleven.

Maar toen God in haar leven begon te werken, kon dat koord daar niet meer blijven. Niet meer in de stad, maar aan de andere kant, erbuiten. Ze ging breken met de zonde en in beginsel werd zij een tempel van de Heilige Geest. Weg met die vuile zonde, weg met die Godonterende zonde. En in plaats van de liefde tot de zonde kwam de vreze des Heeren, maar ook de betrachting van het zevende gebod.

Daar heeft de kerk des Heeren Christus voor nodig, want Hij is de Wetsvervuller. Hij is de Bron van het reine leven. Als u de gang van Christus ziet op aarde, wat is dat dan gaan schitteren in Zijn leven. Hoe heeft Hij het huwelijk niet hoog geacht door het eerste wonder te doen op een bruiloft? Wat was Hij altijd rein en zuiver. Toen Hij als jongen in de puberteitsjaren kwam en een volwassen man geworden is, kende Hij nooit die zondige begeerte als Hij een vrouw aanzag, ook niet toen daar een vrouw in overspel gegrepen werd en zo voor Hem geplaatst werd.

Er was niet één zondige gedachte, niet één zondige lust. En toen Hij op het heetst van de dag zat te wachten op de Samaritaanse vrouw, was Hij ook totaal vrij van enige zonde tegen het zevende gebod. Nooit is de Heere Jezus tot een huwelijk gekomen in tijdelijke zin, en toch heeft Hij de gaven der onthouding volmaakt gekend. Opdat een mens die alleen is of alleen is komen te staan, in Zijn kracht de gaven der onthouding mag betrachten, zoals het ook gebleken is in het leven van Paulus die nooit tot een huwelijk gekomen is.

O, wat wordt Christus dan ook in het licht van het zevende gebod, die onmisbare Wetsvervuller, Die het Zijn kerk gaat leren, ook in dit gebod. *'Zonder Mij kunt gij niets doen.'* Tenslotte, gemeente, is het de Heere Jezus Christus Die voor de allerdiepste rijkdom van dit gebod heeft gezorgd, en wat in de positieve kant van het zevende gebod verborgen ligt. Dan citeer ik Paulus in Efeze 5:31-32: *'Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en zij twee zullen tot één vlees zijn. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de gemeente.'*

Daar gaan wij vanmiddag mee afsluiten. De Heere Jezus Christus is de grote Bruidegom van Zijn duur gekochte bruid en heeft het geestelijke huwelijk verworven. Hij zendt Zijn Geest eropuit als de grote Eliëzer om de bruid voor Hem te gaan verwerven, om die bruid voor te bereiden op het grote bruiloftsfeest dat wacht in de hemelse heerlijkheid. Maar o, wat heeft deze Bruidswerver veel werk aan die bruid die Hij gaat versieren voor Christus. Want die bruid, die weliswaar door het bloed van Christus zo duur gekocht is, is een tweemens. Als de oude mens overheerst, dan komt helaas die bruid van Christus niet openbaar als die reine bruid. Al is ze het en al blijft ze het, maar als dat verdorven vlees de overhand krijgt, dan is Zijn bruid niets anders dan een afhoererend volk.

Wat kunnen ze dikwijls terugkeren tot hun vorige man, de wet, terwijl ze eens een anderen Mans geworden zijn. Maar wat is die Bruidegom dan zo trouw in die onbezweken liefde, dat Die elke keer weer Zijn afhoererende bruid gaat opzoeken en zo liefdevol roept, zo innig: *'Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte; want Mijn hoofd is vervuld met dauw, en Mijn haar met nachtdruppelen.'* Dan laat Hij elke keer weer de blijken van Zijn liefde zien, zodat Zijn bruid toch weer door die liefde teruggetrokken wordt tot de gemeenschap met haar Bruidegom.

Om achter Hem aan te mogen komen en steeds dieper en steeds meer te leren sterven aan dat afhoererende bestaan, om elke keer weer in dat dal van Achor terecht te moeten komen vanwege al die afmakingen en al die hoererijen. Maar juist daar zal Christus, die lieve Bruidegom, Zich steeds weer openbaren in Zijn trouw, Die nooit zal laten varen wat Zijn hand begon. En Hij zal het Zijn kerk, in Zijn gemeenschap, steeds dieper en steeds meer leren wat Hosea profeteerde: *'En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij – dat is de bruidskerk – Mij zult noemen: Mijn Man; en Mij niet meer zult noemen: Mijn Baäl.'*

Amen.

Zingen: Psalm 18:8:

8 Hun zijt Gij goed, die goedertieren hand'len;
Oprecht bij hen die in oprechtheid wand'len;
Gij houdt U rein bij hen die rein zijn; maar
Verkeerden toont Gij U een Worstelaar;
Want Gij verlost het volk, door druk gebogen;
Maar werpt terneer die groot zijn in hun ogen.
Door U, o HEER', geeft mijne lamp haar licht;
Mijn God verdrijft den nacht uit mijn gezicht.

Dankgebed.

Zingen: Psalm 119: 5 en 19:

Vers 5:

Waarmede zal de jongeling zijn pad,
Door ijdelheên omsingeld, rein bewaren?
Gewis, als hij het houdt naar 't heilig blad.
U zoekt mijn hart; mijn oog blijft op U staren;
Laat mij van 't spoor, in Uw geboôn vervat,
Niet dwalen, Heer'; laat mij niet hulp'loos varen.

Vers 19:

Wend, wend mijn oog van d' ijdelheden af;
Verlevendig mijn hart door Uwe wegen;
Dat mij 't betreên dier paden vreugd verschaff';
Bevestig toch aan Uwen knecht den zegen,
Waartoe Uw woord hem blijde hope gaf;
Hij is oprecht tot Uwe vrees genegen.

Zegenbede.